

“Ренесансата во Европа започнува со фреската на Богородица во црквата Перивлепта, Охрид“.

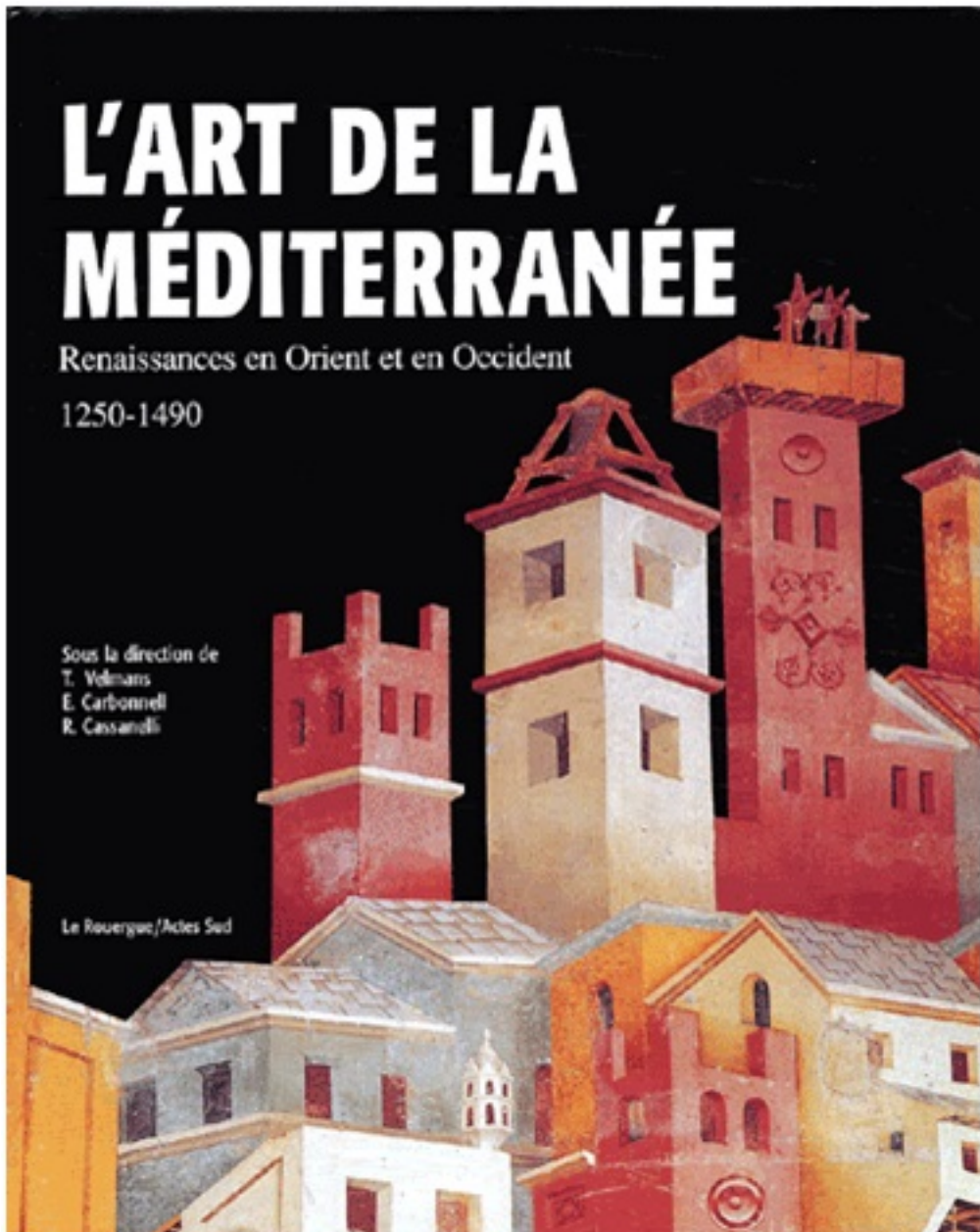


Поглед на живописната Фиренца од Piazzale Michelangelo. Во позадината се гледаат катедралата Santa Maria del Fiore чија купола ја направил Брунолески, како и камбанаријата веднаш до неа дизајнирана и изградена од Ѓото

[Ренесанса](#) – препород на уметноста и науката. Сите знаеме од каде почнал во раниот 15 век еден од најбогатите периоди во историјата на уметноста, кога земја како Италија се ослободила од феудалните окови, а збогатувањето на градовите Фиренца, Сиена,

Венеција и Џенова овозможило брз развој на сите облици на културата која за разлика од порано почнала да станува сопственост на се` пошироките кругови. Во историјата на уметноста како предвесник на ренесансата се смета Ѓото ([Giotto](#) 1266-1337), уметникот кој успеал да ги надминевлијанијата на вкочанетата византиска иконографија толку присутна кај сликарите од 13 век и на човечкиот лик да му внесе живост и продуктивеност.

Доста често во книгите кои го покриваат овој период кој кај нас се поклопува со византиската уметност, се споменува и фреската [“Оплакување на Христос” од црквата Св. Пантелејмон во Нерези](#) (1164) како концепциско решение кое претходи на ренесансата, пред се` заради внесувањето на емоции кај личностите во сцената, нешто што се коси со каноните на византиската иконографија. Споредбата на генијалните но непознати нерешки мајстори со Ѓото, само по себе го наметнува прашањето на ренесансните елементи во ова сликарство.



... (unreadable text) ...



www.artnet.com